

само мѣстно, българско, то поне непреправяно; другитѣ, които се носѣхъ отъ вѣнъ, първо че фабрикосани, а второ недостѣпни по цѣнитѣ си: едно стѣкло, напримѣръ, шампан единъ полуимпериалъ, т. е. по курса 8 книжни рубли. Обаче се дава по порции и да се наобѣдвашъ ще струва $1\frac{1}{2}$ ебърни рубли, което е, сравнително съ ефгиността на продуктѣ, много скѣпо. Нѣ безъ да гледашъ на всички тия несподобности, вървишъ че те кара глада; да привиквашъ пакъ къмъ българското ефгино ѣсте, е доста трудно.

Петербургската гостилница, както всекога, препъна съ офицерство, така щото азъ трѣбваше да обѣдвамъ балковчето. Надвечеръ ходихъ при окръжния началникъ, питана Маслова, дѣто набутахъ кореспондентина Немировъ Данченко. На сѣнь грядущи пишѣ писмо и привеждамъ рѣдъ забѣлежитѣ си.

20-ий АВГУСТЪ.

Станахъ рано, въ 8 часа заповѣдахъ да осѣдлажъ коня, а самичекъ се опѣтихъ да похапнѣ въ сѣщата Петербургска гостилница; тамъ сварихъ майора Челеява и Поповъ които тѣй сѣщо се подкрѣпяха, слѣдъ което незабавно вървишъ на позицията. Условихме се да вървимъ наедно, нѣ не се мина и половинъ часъ, като дотичва стопанина, обяви че турцитѣ нападнали на Зелено Дърво; на ти те закуска! Ний изведнѣжъ скочихме отъ мѣстата, хвърлихме се за конетѣ и прибрзахме къмъ позицията. При мостенцето на Янтрата, генералъ Кренке, силно развѣнуванъ и недоволенъ, копае батареи на една отъ височинитѣ, отъ дѣто може да се анфилирва (стрѣлба на дълъжъ) пакъ къмъ Зелено Дърво. Той ме спрѣ и каза:

— Полковникъ де Прерадовичъ, предайте на ген. Стѣтова, че азъ опѣтихъ къмъ него двѣ деветъ фунтови оръдия. А вий дѣ бѣхте?—саякашъ че съ укоръ прибави Кренке. Азъ прибрзахъ напрѣдъ. Близо до моста виждамъ силки съ единъ раненъ, носѣхъ ги опѣлченци, дѣто ще каже, нѣкого отъ нашитѣ; азъ се спрѣхъ, българетѣ тога ранения се оказа отъ 5 та дружина подпоручикъ Максютенъ.